

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 06/11/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 18)

Hòa Thượng nói: **“Thế Tôn giáo huấn chúng sanh trong suốt 49 năm, nội dung giáo huấn quy nạp lại chỉ ở trong mười chữ là: *“Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”***. Đây chính là tự tánh đức của chúng ta. Từ tự tánh đức này lưu xuất ra hạnh: **“*Nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật*”**. Chúng ta phải có tâm **“*Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*”** thì chúng ta mới có thể **“*Nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật*”**. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải dùng tâm chân thành trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật. Khi chúng ta ở trong đơn vị công tác thì chúng ta làm tốt nhất nhiệm vụ, vai trò của mình. Điều này giống như, trong tự nhiên, các loài cây cỏ sống rất hài hoà, mỗi loại cây mọc ở những vị trí nhất định, khi mưa xuống mỗi loại cây sẽ hút lượng nước khác nhau.

Hòa Thượng từng nói, ở Singapore có một công ty tên là **“*đệ nhất*”**, tổng giám đốc là người đệ nhất, người làm công việc vệ sinh cũng là người đệ nhất. Chúng ta làm tốt nhất vai trò, bổn phận của mình thì chúng ta chính là người đệ nhất. Không phải chúng ta là người quản lý, có địa vị cao hay chúng ta là người đứng lên giảng bài thì chúng ta mới là người đệ nhất. Tổ Ấn Quang nói: **“*Kiệt thành tự khả chuyển phạm tâm*”**. **“*Kiệt thành*”** là tâm chân thành đến cực độ. Hằng ngày, chúng ta làm bất cứ việc gì chúng ta đều phải tận trung, tận trách. Nếu chúng ta làm một cách qua loa, cầu thả thì chính chúng ta là người biết rõ ràng. Không một ai có thể ban cho chúng ta thành tựu mà chúng ta phải tự thành tựu chính mình.

Chúng ta làm việc vì mình, tránh né làm việc chúng sanh thì chúng ta sẽ luôn cảm thấy mệt mỏi. Người làm việc vì chúng sanh thì họ sẽ không cảm thấy mệt mỏi. Hòa Thượng nói: **“*Thân chúng ta mệt thì chúng ta ngủ một chút thì sẽ hết mệt. Tâm chúng ta mệt thì chúng ta sẽ mệt dài lâu*”**. Tâm chúng ta mệt thì chúng ta sẽ mệt dài lâu thậm chí chúng ta sẽ mệt cả cuộc đời, mệt cả trong nhiều kiếp sau.

Mỗi chúng sanh đều có đầy đủ tính đức giống như Phật, không có khiếm khuyết. Tự tánh của chúng ta đang bị 16 chữ **“*tự tư tự lợi*”**, **“*danh vọng lợi dưỡng*”**, hưởng thụ **“*năm dục sáu trần*”**, **“*tham, sân, si, mạn*”** che mắt. **“*Tự tư tự lợi*”** là chúng ta

sợ được mất, hơn thua, tốt xấu, thành bại, chúng ta dính mắc vào “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” là chúng ta khởi tâm động niệm đều nghĩ đến việc hưởng thụ, chúng ta nghĩ đến việc hôm nay chúng ta sẽ ăn gì, uống gì, mặc gì. Trước đây, tôi ở với một người bạn, anh ta có một chiếc xe đạp rất đẹp, đắt tiền, trước khi ra đường anh ta lau chiếc xe đạp trong hơn một giờ và chuẩn bị quần áo, giày dép kỹ lưỡng. Nhiều người quá chú trọng bề ngoài nhưng nội tâm của họ thì “*rỗng tuếch*”.

Hòa Thượng nói: “***Phật Bồ Tát dùng tất cả các phương tiện để giáo hóa chúng sanh, nhà Phật gọi đây là phương tiện thiện xảo. Trong “Kinh Địa Tạng” nói đến “Tứ nhiếp pháp”, “Tứ tất đàn”, những điều này vô cùng quan trọng với người hiện tại. “Tứ tất đàn” là nguyên tắc chỉ đạo tối cao của chư Phật Bồ Tát. “Tứ tất đàn” bao gồm, thứ nhất là “Thế giới thành tựu”, nghĩa là Phật Bồ Tát đến thế gian để nhiếp hoá, độ hoá tất cả chúng sanh. Thứ hai là “Vị nhân thành tựu”, nghĩa là Phật giảng dạy, tiếp độ vì để chúng sanh có thành tựu. Thứ ba là “Đổi trị tất đàn”, nghĩa là chúng ta phải chuyển hoá tập khí, phiền não để có thành tựu. Thứ tư là “Đệ nhất nghĩa tất đàn”, nghĩa là tất cả chúng sanh đều có Phật tính, đều có thể thành Phật***”. Đối với tập khí xấu ác của chính mình thì chúng ta phải đặt chế độ cảnh báo sớm, khi tập khí xấu ác mới khởi lên thì chúng ta phải nhận ra ngay. Điều này giống như khi có vật thể bay lạ tiếp cận không phận của một quốc gia thì quân đội của quốc gia đó sẽ có sự cảnh báo sớm, khi vật thể bay xâm nhập thì quân đội sẽ sẵn sàng chiến đấu.

Trong “***Kinh Đại Thừa***” Phật nói: “***Vì chúng sanh không nghe được pháp Nhất Thừa nên ta phải nói pháp Nhị Thừa, Tam Phước***”. Pháp Nhị Thừa là pháp giúp chúng ta chứng được quả Thanh Văn, Duyên Giác. Pháp Nhị Thừa là pháp giúp chúng ta có được phước báu trời người. Nhiều người thích tu phước để đời sau làm người giàu sang, được sanh vào cõi Trời làm thiên nhân. Chúng ta muốn tu huệ thì chúng ta phải xa lìa tập khí, phiền não. Ngày nay, nhiều người thích tu phước, họ làm những bức tượng Phật có giá trị hàng chục tỷ hay xây dựng những ngôi chùa có giá trị hàng nghìn tỷ.

Hòa Thượng nói: “***Tứ nhiếp pháp***” là ***bố thí nhiếp, ái ngữ nhiếp, lợi hành nhiếp, đồng sự nhiếp***. “***Nhiếp***” là ***nhiếp phục, chế phục, làm cho người cảm thấy bị nhiếp phục***. Trong “***Lục độ***”, sáu phép tu của Bồ Tát, điều đầu tiên cũng dạy chúng ta ***bố thí***. Chúng ta muốn tiếp cận chúng sanh, thu phục chúng sanh thì chúng ta ***phải bố thí***”. Hòa Thượng thường nói: “***Tặng quà nhiều thì người ta sẽ vui!***”. Ban đầu, khi nghe điều này tôi cũng chưa hiểu nhưng càng thực hành thì tôi càng hiểu một cách sâu sắc. Chúng ta tặng quà cho người khác bằng tâm chân thành, tặng những phẩm vật chúng ta tự làm thì những người giàu sang, có địa vị cũng sẽ cảm động.

Năm trước, nhân dịp 20-11 tôi gói bánh Tét tặng cho một vị Giáo sư, ông và vợ của ông đều rất vui. Phật dạy chúng ta đối đãi với chúng sanh bằng “***Tứ nhiếp***”

pháp”, trong đó việc đầu tiên là chúng ta phải bố thí. Chúng ta tặng quà cho người thì họ sẽ cảm thấy vui, sẽ cảm thấy chúng ta thân thiện, gần gũi. Chúng ta tặng quà lâu ngày thì họ sẽ được tâm chân thành của chúng ta nhiếp phục, chúng ta không cần nói, họ cũng sẽ chú ý đến lời nói, việc làm của chúng ta. Có một người hàng xóm, mời người trong hệ thống của chúng ta đến nhà ăn cơm để ông có thể học cách ăn chay. Nhờ sự chân thành, thân thiện, thường xuyên tặng quà của chúng ta mà họ đã được nhiếp phục. Chúng ta muốn thu phục, nhiếp hóa chúng sanh thì việc đầu tiên mà trong “**Bồ Tát Hạnh**” và trong “**Tứ Nhiếp Pháp**” dạy chúng ta là bố thí. Chúng ta dùng tâm chân thành làm việc, phục vụ mọi người, quan tâm người cũng chính là chúng ta bố thí.

Khi chúng ta tặng một dây chuyền sản xuất đậu ở một địa phương, có người hỏi tôi, họ có thể lắp đặt dây chuyền sản xuất đậu để làm đậu bán, để họ có tiền nuôi Cha Mẹ được không. Tôi nói: “*Như vậy thì quá tốt!*”. Chúng ta đi đến đâu chúng ta cũng tặng quà thì mọi người sẽ hoan nghênh chúng ta đến. Trước đây, tôi thường tặng quà vì tôi sợ theo lời Hòa Thượng dạy nhưng tôi chưa hiểu thấu rằng tặng quà là để thu phục, nhiếp hoá, cảm hoá, tế độ người. Chúng ta muốn thành công thì trước tiên chúng ta phải bố thí. “*Bố thí nhiếp*” là thu phục, nhiếp hoá, tế độ chúng sanh. Người thế gian chỉ muốn có được nhiều lợi dưỡng, có lợi cho mình.

Thầy Hồ Tiểu Lâm chia sẻ, công ty của Thầy bán thiết bị nhà bếp, từ khi Thầy giao cho nhân viên quản lý và chia đều lợi nhuận cho người sản xuất, người kinh doanh thì lợi nhuận của công ty tăng gấp đôi. Đây là do tất cả mọi người đều được lợi nên họ đều hoan hỷ làm. Thầy Thái nói, có một người giàu có, ông thường xuyên giúp đỡ, bố thí dân làng, khi nhà ông có việc thì mọi người đều đến giúp. Nếu một người giàu có nhưng không chia sẻ với mọi người, khi nhà người đó cháy thì mọi người sẽ không quan tâm. Trước đây, tôi chỉ hiểu bố thí là để giúp chúng ta mở tâm, hôm nay tôi hiểu thêm rằng, bố thí giúp chúng ta thu phục, nhiếp hoá người.

Trong “*Tứ nhiếp pháp*”, nội dung thứ hai là “*Ái ngữ nhiếp*”. “*Ái ngữ*” không phải là chúng ta nói những lời vuốt ve, ngon ngọt. Những lời nói đường mật là lời nói vọng ngữ. “*Ái ngữ*” là lời nói chân thành, đúng với đạo, giúp người tiến bộ, giúp người thành tựu. Có nhiều người bị người khác mắng nhưng sau này họ đã quay trở lại để cảm ơn người đã mắng mình.

Nội dung thứ ba trong “*Tứ nhiếp pháp*” là “*Lợi hành nhiếp*”, nghĩa là mọi người đều bình đẳng về lợi ích, lợi ích được chia đều cho mọi người. Chúng ta làm doanh nghiệp, chúng ta có lợi thì đối tác của chúng ta cũng bình đẳng được lợi. Chúng ta làm giáo dục cũng vậy, chúng ta tốt thì chúng ta mong muốn mọi người cũng được tốt. Chúng ta chia đều lợi thì cả ta và người đều sẽ vui.

Nội dung thứ tư trong “*Tứ nhiếp pháp*” là “*Đồng sự nhiếp*”, chúng ta đồng cảm được với chúng sanh đau khổ. Phật Bồ Tát đủ năng lực đồng sự với chúng sanh. Nhiều người tưởng rằng mình đang đồng sự, đang hoà nhập để dẫn dắt người khác

nhưng cuối cùng họ bị người khác dẫn dắt. Chúng ta phải có năng lực chế phục được phiền não như các bậc chứng “*tứ thánh quả*”, thì chúng ta mới có năng lực đồng sự. Chúng ta cảm thấy mình chưa đủ năng lực chuyển hoá người khác thì chúng ta phải viên ly.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta học được “Tứ nhiếp pháp” thì chúng ta sẽ biết cách làm người, chúng ta đi đến đâu cũng sẽ được người khác hoan nghênh, ngay đến yêu ma quỷ quái cũng hoan nghênh chúng ta. Chúng ta được chúng sanh hoan nghênh thì chúng ta mới có thể phổ độ chúng sanh***”. Chúng ta làm được “*Tứ Nhiếp Pháp*” thì mọi người đều hoan nghênh chúng ta đến vì khi chúng ta đến mọi người đều được lợi. Những ngày gần đây, ở Huế, khi chúng ta tặng rau sạch, mọi người đều cảm thấy rất vui. “*Phổ độ*” là chúng ta phục vụ tất cả mọi người ở mọi tầng lớp. Chúng ta dùng tâm chân thành phục vụ mọi người không phân biệt giàu sang hay nghèo hèn.

Hòa Thượng nói: “***Phổ độ chúng sanh chính là phục vụ tất cả chúng sanh. Chư Phật Bồ Tát ở chín pháp giới đều được chúng sanh hoan nghênh***”. Chư Phật Bồ Tát đến để giúp chúng sanh đời này có đời sống an vui, đời sau được giải thoát nên mọi chúng sanh đều hoan nghênh các Ngài. Chúng ta làm tốt “*Tứ nhiếp pháp*” thì mọi người đều sẽ hoan nghênh chúng ta. Trong xã hội hiện đại, mọi người đều có bằng cấp, trình độ học vấn gần như nhau, chúng ta muốn đứng vững trong xã hội thì chúng ta phải có chuẩn mực, đạo đức hay chính là chúng ta phải biết bổ thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải nên học tập, thực tiễn những nguyên tắc này, nếu chúng ta không cố gắng học tập thì chúng ta sẽ không biết cách làm, chúng sanh sẽ không tiếp nhận chúng ta. Chúng ta không thực hành được “Tứ nhiếp pháp” mà chúng ta muốn giúp đỡ chúng sanh thì chúng sanh cũng sẽ từ chối sự giúp đỡ của chúng ta. Nếu đời này, chúng ta không thể có thành tựu, không thể giúp người khác có thành tựu vậy thì thật là đáng tiếc!***”. Ở Huế, khi chúng ta được mời đến xây dựng vườn rau, trước đây, hai ông bà là chủ sở hữu của mảnh đất chưa biết chúng ta là ai, ông bà tin con trai mình nên ông bà cho chúng ta mượn đất, hiện tại, khi ông bà nhìn thấy những việc chúng ta làm thì ông bà rất hoan hỷ. Ở Sóc Trăng, người của chúng ta thường làm việc đến tối để có rau tặng mọi người nên người ở nơi đó rất hoan hỷ. Nếu chúng ta lười biếng, chệnh mảng thì mọi người sẽ không muốn chúng ta đến!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!